

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:
Egész évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft 50 kr.
Bérmintelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
Záratok nem adhatnak vissza.
Egyes szám ára 15 kr.
A nyitásban minden garmond sor díja 20 kr.

HÍRDETÉS DÍJA
hivatalos hirdetéseknek:
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Példánál nagyobb, avagy díszbetűkkel vagy körrel ellátott hirdetésekért természetesen szerint minden négyzetcentiméter után 8 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Felhívás.

Alulirt, városunk, vidékünk, sőt vármegyénk tisztelt lakóit rang- és politikai pártkülönbség nélkül tisztelettel felkérem, hogy mivel *Kossuth Ferenc* vármegyénket is meglátogatni szándékozik; és mivel dicső atyjának emléke megérdemli, hogy fiát ne csak egy politikai párt, de minden igaz hazafi szívvelyesen üdvözölje — fogadtatása feletti tanácskozára e. f. nov. hó 15-én d. u. 3 órakor a vármegyeháza nagytermébe gyülekezni szíveskedjenek.

S.-A. Ujhely, 1894. nov. hó 9-én.

Matolai Etele,

A tanítókról.

Tagadhatatlan, hogy hazánkban csak rövid idő óta is nagyot haladt a népnevelés, nagyot a tanítóképzés, de még sem annyit, mint amennyit jogosan elvárhattunk volna és mely arányban állana a közönség által hozott anyagi áldozatokkal. Vonatkozatom ezt az állítást nem az állami vagy a városi, hanem a falusi hitközségek iskoláira, s igyekszem állítástomat be is bizonyítani.

Nem vonhatja senki kétségbe, hogy az olyan állami, vármegyei, községi stb. hivatalnok, tisztviselő, ki családjának fentartásáról anyagi gondokkal telten kénytelen gondoskodni, jó hivatalnok, tisztviselő nem lehet; mennyivel inkább áll ez a tanítóról, ki míg a közönség gyermekeit tanítja, saját gyermekeit alig képes taníttatni, neveltetni. Ezeket már előttem sokan hangoztatták; de az általam elmondandó, esekélynek látszó, szerintem mégis fontos ok az, mely az úgynevezett falusi népiskolák tanítási eredménytelenségére nagy befolyással van még ott is, hol a tanító kifogástalan képzettséggel bír, a tanításban szorgalmat és igyekezetet fejt ki.

Hajdan, mikor még a tanítás írás, olvasás és számolásból állott a heti 20 órai, vagyis a naponkénti 4 órai, tanítás elegendőnek tartották a szülők el voltak ragadtatva, ha gyermekük az írás, olvasás és számolásban előmenetelt tett és ha fiok ezek mellett a tudományos ismeretek mellett a katonaságnál *fráter, káplár, vagy cigás-*

führer lehetett. Most azonban másként áll a világ sorja, más a tanrend, módszer, sok a tananyag, melylyel nehezen tud megküzdeni a gyermek, különösen oly helyeken, hol a tót stb. anyanyelv mellett a magyar nyelvet is tanulnia kell. Menyire nagyobb szorgalmat kell tehát egy tanítónak ott kifejtenie, hol két nyelvű tanítás áll fenn!

Hajdan a tanító kapott 20—50 főt készpénzben, aztán $\frac{1}{4}$ — $\frac{2}{4}$ telket, ebből kellett élnie; a tanítást immel-ámmal végezte, mint mellékfoglalkozást s fő foglalkozása a gazdálkodás volt, mely neki a megélhetést úgy a hogy biztosította. Mind annak dacára, hogy azóta nagyot fordult a világ kérése a falusi népiskolai tanítók sorsa csak annyiban változott, hogy többet és jobban kell tanítania s imitt-amott a fizetése 80—150 ftra felemeltetett, de a tanító megélhetésére az a negyed vagy két negyed telek szolgál, melyet én a tanítás sikertelenségének legnagyobb okául tartok. Tartom ezt pedig azért, mert ha gazdálkodik: a tanítást hanyagolja el; ha pedig tanít: gazdálkodását kénytelen elhanyagolni, mely esetben megélhetését teszi kockára. Már pedig az emberi ösztön mindenkinél a megélhetést, családjának fentartását teszi előbbre, s ez alól a tanító sem képezhet kivételt.

Van még ennek a tanítók gazdálkodási kényszerének, egy figyelmen kívül nem hagyható más hátránya is; nevezetesen az: hogy a tanító gazdálkodásából kifolyólag kénytelen a hitközség a tanító részére gazdasági melléképületeket u. m. istállókat és csúrt tartani fel. Hogy ez mit jelent, mily terhet ró a hitközség tagjainak vállaira, ezt csak az tudja, ki a nép közt a néppel él. Az ilyen melléképületek tűz elleni biztosítása, jó karban tartása évenként átlag 40—50 főt emészt fel. Hogy legyen képes tehát egy pár száz lélekből álló hitközség a népnevelésre többet áldozni, mint a mennyit áldoz! Hiszen ha összehasonlítást teszünk egy ily kis hitközség és egy városi hitközség tagjainak teherviselése közt, az előbbeni csaknem kétszer s talán háromszor annyi terhet visel, mint az utóbbi; hozzá még a lelkes gazdasági melléképületeinek fentartása szintén ugyan ezeknek a teherviselőeknek a vállait nyomja. Az ilyen sem a tanító, sem a hitközség előnyére illetve hasznára nem való terhek merítik ki a hitközség tagjainak zsebeit s e miatt hanyagoltatnak el az iskolaépületek, tantermek, e miatt nem képesek a tanítókat jobban díjazni; holott ha a tanítók gazdálkodni nem lennének kénytelenek, mostan

a gazdasági épületek fentartására kiadott nem csekély összeg az iskola épületre, taneszközökre s részben a tanító fizetésének javítására lenne fordítható.

Szerény nézetem tehát az, hogy legcélszerűbb lenne a tanítói telket eladni, a tanítókat a gazdálkodás nyugétól megszabadítani, a pénzt kamatra biztos helyre elhelyezni. Meg vagyok arról győződve, hogy 1) a vételár kamata biztosabb és nagyobb jövedelmet adna, mint ad az ilyen köteles munkával mivel föld, 2) a tanító javadalmasának mennyiségét ismervén, családjának fentartásáról ehhez képest gondoskodhatnék; 3) a mi a *legfőbb ok*, egyedül és kizárólag hivatásának, a tanításnak szentelhetné minden idejét!

Sokan gondolják magukban, hogy különösen faluhelyen a tanító gazdálkodás nélkül meg sem élhetne. Pedig ez nem áll! Tessék még a következőket figyelembe venni. Hány helyen vannak és tisztességesen élnek gazdálkodás nélkül az állami tanítók? Növelheti a tanító jövedelmét, ha nem gazdálkodik, amire különben is elfoglaltatása miatt nem szabad ráérnie, a méhészetből és a selyemtenyésztésből. Adna neki valami jövedelmet a községi fűskola kezelése is. Alig van hely, hol privát tanulók ne lennének; ez mind olyan, mely egy értelmes, képzett és szorgalmas tanítónak jövedelmét szaporítja. Mindenesetre 1—2 hold, de nem több föld meghagyandó lenne részére egy kis krumpli, tengeri stbre. Egyébként, különösen ott, hol a tanító egyszerűsége kántor is, igazán nincs szüksége a gazdálkodásra, mert párberbe kap, különböző helyeken különböző életneműt, tojást, csirkét, mely ha nem is egészen, de nagyobb részben fedezi házi szükségletét. De minden egyébtől eltekintve, a tanító tisztességes megélhetésének biztosítása mellett a fő az, hogy a tanító hivatásának éljen, elvállalt köteleességét teljesítse és pedig mindenekelőtt első sorban; mert a *tanító nem arra választott, hogy magának gazdálkodjék, de arra hogy tanítson*. Ez pedig a mostani helyzet mellett kivihetetlennek bizonyul mindaddig, míg a tanító a gazdálkodás kényszere alól fel nem mentetik.

Meg vagyok győződve arról is, hogyha ebben az irányban a tanítók és hívek megkérdetnének: nagy többségük az én álláspontomra helyezkednék.

Kula István,
Körjegyző.

TÁRCA.

Szüret.

Szüret, mi az? Boldogtalan világ!
Szótár ne'kül már ezt sem értitek!
Szüret, fiuk? folyó aranyezés,
Sajtóban a megolvadt érchegek!
Acélkohóban az izzó vasat
Láttátok-e buzogni, habzani?
Ugy forrtak itt Sátorhegyünk tövén
Hajdanta, rég, a lángbor habjai!

Hosszu, nagy ünnep volt... Emlékezem...
Emlékezem rá még homályosun;
Szemem törülve látom a magyart
Édes borodtól, ó! hon, ittasan!
Gyöngy van a szemben: szent hit és remény,
Arany a szívben: honszerelmi érc;
Ezt ápolá itt ez a föld nekünk
S kelyhünkbe ezt öntötte itt a bérc!

Nézd, áldomásra csendül a pohár
S az ősz kódén szálló gond elpihen,
A mint kigyúlt arccal reá köszönt
A honfi, a ki fáradott hiven.
Nézd, boldog álmok édes mámore
Ringatja szívünk annyi harc után
S mosoly dereng hulló lombok között
Az agnag is megíjult ajakán!

Cseng a borágak koszorú közt
Tündérlányok kacagó dala;
Visszhangzik a bérc, zeng a hegytető,
A mint kivillan a nap sugara.
De éjjel is tündöklő csillagok,
Pászortüzek szállják meg a hegyet
És foly az ünnep, cseng a dal tovább, —
Emlékezem még, ez volt a — szüret!...

Ma szó ez is már, pusztá szó csupán!
Meredten állnak a kopár hegyek
S az omló bércet elhagyott helye
Sivó homok lesz, mint a szivetek.
Természet, élet, a mi szépet ad,
Ha úgy se kell, szüret se kell ma hát;
Mire köszöntöttek, jó fiuk,
Apátok aranytűző borát?

Fejes István.

Az államtitkár.

— A „Zemplén” számára —
Irtá: *Ladányi Béla.*

Leeresztették az erkély ellenzójét, hogy a melegen sütő napsugár ne érje őket és Toronyiné kiült leányával az erkélyre.

Az átellenben lévő ház erkélyén már szintén kinn ültek. Szencsárék pláne szőnyeget is terítettek az erkély könyöklőjére, míg Toronyiéknál csak két nagy nemzeti színű zászló lobogott.

Az utcákat ünneplő színbe öltözött népség

lepte el s azt a szokatlan zsongást ami felhatolt az erkélyekig csak mérsékelt nyugzús-mozgás kísérte.

Mintha vártak volna valakit.

Toronyi Mici már türelmetlen volt. A mama duzzogott.

— Nem tudtuk mi is kitenni az ebédlő-divány persza-szőnyegét? Mici te semmivel se gondolsz; szólt szemrehányóan.

Mici csak a vállait vonogatta.

— Ki lehet tenni még mindig.

— És Szencsárék?

— Hát aztán...?

— Azt fogják mondani, hogy őket maj-moljuk.

— Nem baj.

Micinek a világ elöitéletei alól emancipált nézete — úgy látszik — megegyezett a mamáéval, mert a nehéz persza szőnyeg, rajta a vadaknak zenélő Orfeuszszal, mihamar künn volt már az erkélyen.

A tömeg az utca kétoldalán azalatt már szilárd falánszá verődött össze s csak az utca közepén maradt nyílt térség a vasut felé robogó kocsiknak. A főispán és a püspök kocsijai csaknem egymásután gördültek tova. Benn mindkét méltóságos ur finom speciálisának füstjét bámulta. Csak néha-néha tekintettek ki, ha az ünnepies hangolt közönség soraiból nekik is előlegeztek egy-egy szerényen hangzó „éljen”-t. A notabilitások soraiban gördült tova a polgármester Toronyi Géza kocsija is. Szintén a vonathoz tartott a város többi küldöttével. Mikor a háza

CSISZÁR GÁBOR.

Ismét kevesebb egygyel az „igaz” emberek száma.

Csizzár Gábor, a vármegye kedves Gábor bácsi-ja, f. hó 5-én jobblétre szenderült. Halál-hire fájó megdöbbenést kelt a nemes vármegyében.

Szép csendesen élt, szép-csendesen is halt. Halála előtt kevéssel még anekdotázott. A mosoly, mely arcán megjelent, mint jószágos, szelid lelkének kinyomata, ott ragyogott ajaka körül még akkor is, mikor koporsójába fektették. Szinte el kellett hinni, hogy meghalt. Ugy látszott, mintha csak elszenderedett volna és álmodnék édes álmokat...

Negyvenhárom esztendeig (még leírni is hosszú!) szolgált híven, becsülettel, szülővármegyéjéért, melynek 1867. máj. 1-étől 1892. máj. 27-éig tisztakezü főpénztárosa volt. Akkor „resignált” és — mint mondotta volt — „pénzes kamaráját” s avval együtt a „kulcsok hatalmát” általadta hivatalbeli derék utódjának.

Azóta, a mi kedves Gábor bátyánk, nem volt elemében. Mert a hivatal: az volt az ő életét elemé. Elmélyedő munkaszeretete csak ott, a hivatalban, tudott szerezni lelkének teljes gyönyörűséget. A pihenés, a semmittevés idegen légkör volt az ő lelke szárnyalásának. Még nyugalmatátása után is be-belátogatott sokszor, gyakran az „ő hivatalába.”

— Ugy vagyok vele, mondogatta, voltilyenkor, mint a kalitkába szoktatott madár, aki vágyik a szabadba, de ha már módja volt benne, visszavágyik újra az ő megszokott helyére.

Nem egyszer megesett vele az, hogy már mint „kalitkából kiszabadult madár,” vissza-visszatévedt kalitkájába. Ösztönszerűleg hivatalba hozta a lába, mikor pedig a kaszinóba indult. Erre aztán mondott egy anekdotát s ment tovább a kaszinóba, ott azután mondott megint többet. Mert Gábor bácsi a mult és a régmult időknek egy kimeríthetetlen, mindig kedvesen csacsogó fonográfja volt.

Mennyi érdekes, mennyi jellemző történetecske az egykori időről és emberekről, amit érdemes lett volna följegyezni a jövődés számára, szállott övele a sirba! Azoknak a bizalmas józúságoknak pedig, amiknek mindig az volt a mottója: „No de erről hallgasson ám a krónika — se szeri, se száma.

Ott áll már ő is a mennyei legfőbb számvevő előtt.

Mintha csak hallanám, hogy úgy történt, mikor Szent Péter kihallgatta az ítéletet, így szólt hozzá:

„Gábor fiam! Ime, reád bízom az egyik kulcs hatalmát.”

Isten áldja halóporában is!

Temetése f. hó 7-én volt. Mint életében őt magát, koporsóját is általános szeretet és tisztelet környékezte. A vármegye főispánjától le az utolsó napidíjasig, ott volt az egész tisztai és hivatalnoki kar. Ezek gyászában osztoztak az államiak is minden rang és rend különbsége és személy válogatása nélkül. Koporsója, melyet koszorúk borítottak, úgy mutatott, mint egy oltár: a fedhetetlen becsületesség, a mocskotlan jellemesség oltára, melyet a „síríg hívek” szenteltek meg a fájdalom igaz könyveivel.

Fejes István, ev. ref. lelkész, Zemplén költő-papja, mondott a koporsó felett emelkedett szellemű gyászbeszédet. Mintha tudta volna (amit

elért, megemelte a kalapját, felnézett az erkélyre és mosolygott. Toronyiné szintén mosolygott, de némi melankóliával jegyezte meg:

— Mici, az apád diszmagyarja kopottabb, mint az alispáné.

— Toronyi Géza marad ő abban is — felelte büszkén Mici.

Éles futtyentés jelentette, hogy megjött a budapesti vonat. A közönség sorain hullámzó mozgás fut végig. Mindenki előre akar nyomulni, hogy lássa a képviselőjelöltet, az új államtitkárt.

Molnár Árpád neve hangzik itt is, ott is; a zászlókon s azokon a nagy lobogókon, melyek az utca két szélét áthidaló drótköteleken hirdetik a jelölt pártjának erősségét, szintén a Molnár Árpád neve diszlik.

Az asszonyok az erkélyszobából kihozzák a képes lapokat, hogy az államtitkár arcképe és eredetije közt összehasonlítsák őket.

Mici is kihozta kedvelt szépirodalmi lapját. Abban is benne volt a Molnár Árpád képe. Nem szép, de férfias és kifejezésteljes arc.

Egy darabig a képet nézte, majd megszólalt:

— Most tartja üdvözlő beszédét a papa.

A távoli zaj azonban azt jelentette, hogy az üdvözlő beszédeknek már vége van s Molnár Árpád az államtitkár is válaszolt a szónokoknak, már kocsira is ült. Távoli éljenzések moraja hangzik. A menet megindult. Az éljenzés mindinkább erősödik, mignem az utca kanyarulatnál teljesen organikus hanggá tömörül a kiabálás s már látszik a menet.

pedig nem tudhatott) hogy tudnillik most bocsátja el békeességben az úrnak egy olyan hű szolgáját, kinek legfőbb óhajta az volt, míg élt, hogy Fejes, az ő „kedves papja,” mondjon koporsójánál búcsúztatót, mely valóban remek volt. A költő, aki egyszersmind bölcselkedő is, ebben a beszédben, úgy gondoltuk és úgy éreztük, hogy felülmuta a papot. Az örök igazságok, a maguk egyszerű szépségében, mikből a gyászbeszéd fonalszála remek művé szövédték egybe, mely hatást gyakoroltak mindenkire. Kibékítettek minden jelenlétét a halál gondolatával, mely csak átmeneti alkalom a mindenható örökkévalóságba, ahonnan mindennek lettek és ahová mindennek mennek.

A gyásznének elhangzása után a vármegyei tisztakar Nesztorának koporsóját karra vették az ott nyugovónak sorban következő idősebb tisztársai és a halottas kocsira helyezték. Ezalatt tizenkét tisztárs a főbék közlő égő faklyákkal, a vármegyei huszárok és hajduk pedig kivont karddal a halottas kocsit körül diszkurált formáltak. Így tette meg a mi „kedves Gábor bátyánk” az ő végső útját mely szerető családjá tűzhelyétől az ev. ref. temető hideg sírjáiig vezetett.

A máglyába rakott faklyák füstje, mint a lelkész imája, ég felé szállt...

És kevesebb lett egygyel az igazak száma itt lent, de ott fönt több lett egygyel!

A gyászoló család részéről kiadott szomorú jelentés így szól:

Özvegy Csiszár Gáborné szül. Somogyi Anna, özvegy Répássy Jánosné szül. Csiszár Vilma saját és gyermekel: Olga, Anna és Margit, Dóbiás Ede és neje Csiszár Erzsébet saját és gyermekei: Gábor, Irén és Ida, valamint az összes rokonok nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik, a forrón szeretett felejthetetlen jó férj, apa, nagyapa és apósnak Zsarnói Csiszár Gábor Zemplénvármegye nyugalmazott főpénztárosa és a Ferenc-József-rend lovagjának, folyó évi november hó 5-én d. u. 5 órakor, munkás életének 81-ik s boldog házasságának 38-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát.

Áldás és béke drága hamvaira!

Vármegyei ügyek.

Vármegyénk közigazgatási bizottsága tegnap nov. 10-én, d. e. tartotta rendes havi ülését. Az ülésről szóló tudósítást lapunk jövő számában közöljük.

Évva Ödön, vármegyei II. alszámvevő, az 1883. évi I. t. c. 16. §-ában előirt államszámvetési szakvizsgálatot, a Budapesten működő vizsgálobizottság előtt, az írásbeliekből f. hó 4-én, a szóbeliekből pedig f. hó 7-én sikerrel letette. Gratulálunk!

A törvényhatósági utadó befizetése az ez évi okt. hó folyamán kedvező volt. Befolyt a tizjárás területéről utadóban: 15,622 ft 92 kr., késedelmi kamatban 254 ft 13 kr. és így összesen: 15,877 ft 28 kr. Többet fizettek be utadóra most, mint a mult évi okt. hóban, 1307 ft 35 krral. A kint maradt összes pénzbeli utadó: 104,813 ft 01 krt tesz. Itt az ideje, hogy kellő igazolással, a bevehetlenség töröltetése céljából előterjesztéseket tegyenek a községek elöljárói.

— Éljen Molnár Árpád, kiabál kalapját lengetve a férfi népség.

Az asszonyok kendőiket lobogtatják, amint előttük megy az államtitkár kocsija.

Nyitott kocsin ül Molnár Árpád, mellette a püspök. A galambosz aggagtyán s a még javakorbeli férfi érdekek ellentétét alkotnak. Ezt konstatálják a hölgyek s konstatálják azt is, hogy az államtitkár még egész csinos ember, jóllehet a képen nem néz ki oly jól.

A nem szünő éljenzés közepette Molnár Árpád meg-megemeli a kalapját.

Mikor a Toronyiék háza elé ért az államtitkár kocsija a püspök valamit sugott Molnár Árpádnak. Molnár felnézett az erkélyre s mélyen megemelte a kalapját, majd visszadőlt a kocsiba s halk hangon csak annyit mondott a püspöknek:

— Őt nem ismertem volna meg, de a lányát igen. Olyan, mint Toronyiné volt régen.

Toronyiné meg a lánya észrevették, hogy Molnár a püspökkel szót váltott, amikor nekik köszönt.

— Láttad mama, szólalt meg Mici.

— Láttam.

A míg a menet első kocsija csak látható volt, Toronyiné nem szolt egy szót se. Valami kimondhatatlan keserűség nehezedett a szívére, meg aztán olyan szokatlanul jól is érezte magát. Molnár Árpáddal foglalkozott meg azzal a köszönéssel.

A hosszú kocsisor ez alatt még mindig tartott. Az utolsó között haladt a diszmenetek

A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló 1894. XII. törvények az ez évi november hó 1-én lépett életbe. Alig ha volt még törvény, mely a gazdaközönség egyetemének érdekeit közelebből és mélyebben érintette volna, mint az 1894. XII. t. c. — Lapunk mai számának szük kerete nem engedte, hogy, mint tenni kívántuk, már jelen számunkban és bővebben foglalkozhatunk vele. Magát a törzényt és a törvény végrehajtása iránt kiadott körrendelet határozmányait részletesebben jövő számunkban lesz majd alkalmunk ösmertetni.

Hírek a nagyvilágból.

III. Sándor cárról Zichy Géza gróf, ki abban a ritka szerencsében részesült, hogy a cárt többszöri találkozásból igen jól ösmerte, szépen emlékezik meg a Főv. Lapok közelebbi számában, hol a boldogult cár egyéni tulajdonságáról, jellemének tisztaságáról a többek között így ír: „Sándor cár egy tisztalelkű, becsületes, nemesen érző ember volt. ... A cárt szeretettük, magába zárkózott, komor, gyanakvó természetnek festeni. Éppen az ellenkezője volt annak. ... Rendkívül eszélyes és egyszerű módon őrizte meg életét a nihilisták ellen: szándékát nem közölte senkivel, soha sem tudta senki melyik szánon és hová megy. ... Sohasem felejttem el, mily igaz részvétellel osztozott királyi házuk és nemzetünk legnagyobb gyászában. Nem beszélt sokat, de a nedves két szem többlet mondott ezer szónál. Jóságos ember volt. ... Néhány hónappal halála előtt egy főhercegi palotát alakított át árva-házza s milliókra rugó alapítványt látta el.”

III. Sándor cár hulláját arany koporsóban Livádiából már elszállították Moszkvába, hol 3 napig lesz az Arkangyal-templomban ravatalon. Innen a koporsót Szent-Pétervárra viszik, hol a Péter-Pál templomban szintén több napig hagyják ravatalon. Sándor cár temetésén, az eddigi jelentkezések szerint, hetvenkét uralkodó lesz jelen személyesen, vagy fogja magát képviseltetni. Sándor szerb király, kinek a cár keresztatyja volt, személyesen fog a temetés alkalmára elítogatni Szent-Pétervárra. Királyunk öfelségét Károly Lajos fhg. fogja képviselni a cár ravatala köré gyülekező fejedelmek sorában.

A kínai hadsereg újabb is sulyos csapást mért a japán hadsereg, mely immár feltartóztatás nélkül közeleg a „mennyei birodalom” fővárosa, Peking felé. A japánok fölhívták a külföldieket, hogy sietve hagyják el Pekinget, mert a fővárost bombázni fogják. Kína már nemcsak hajlandóságot mutat a békekötésre és hadi sarc fizetésére, de fölkérte a nagy hatalmakat, hogy sürgősen lépjenek közbe és Japánt kényszerítsék a háboruszkodás megszüntetésére.

II. Miklós cár Ferdinánd bolgár fejedelemhez részvétlétávitára a következő választ küldötte: „Fogadja szívem melyből eredő köszönetemet azokért a szavakért, melyeket ön hozzám a bolgár nép nevében intézett.”

Az ifjú cár, II. Miklós, abból az elvből indulva ki, hogy „Oroszország az oroszoké” népéhez intézett szövegében Oroszország békés fejlődését és népe boldogítását tüzte ki maga elé célul.

Hírek az országból.

Öfelsége a király 1500=egyezeröttszáz forintot adományozott Máramaros-vármegye árvák-károsultjainak.

lassuságával egy fogat, amelyen két fiatal ember ült. Az egyik Bánati Laci, a másik meg egy barátja. A jogász egyesület megbízásából jártak ők is az államtitkárt fogadni.

Bánati Laci már messziről a Toronyiék erkélyét nézte. Az erkély előtt bizalmas mosoly kíséretében köszöntötte a hölgyeket.

Mici elpirult. A mama meg észre se vette a köszönést. Mici fogadta a mama helyett is.

— Te mama — szólalt meg ismét Mici — régen ismered te már Molnár Árpádot?

— Nagyon régen...

— Hol találkoztál vele először?

— A táncórákon.

— Mit csinált ő ott?

— Jogász volt és akkor udvarolt is nekem.

— Azóta most látod először?

— Nem; volt már itt egyszer, mikor megkért. Akkor fogalmazó volt a ministeriumban.

— Meg is kért téged?

— Meg, de nem akartak hozzá adni. Azt mondták, hogy nincs jövője. Mig apád már akkor, mint fiatal ügyvéd, jelölt volt a polgármesteri székre.

— Látod, látod mama — szolt a mama válára hajtva fejét Micike — most államtitkárné lehetnél. Ugy-e te most már nem tartod helyesnek, ha a szülek akarata ellenére kényszerítik férjhez leányaikat? Ugy-e mama?

— Nem leányom, nem.

S Micike ebben a pillanatban még egyszer lopva tekintett a Bánati Laci kocsija után.

Kossuth Lajos Tivadar, ki egyenesen azért jött Napolyból Budapestre, hogy Halottaknapján édes atyja sírját megkoszorúzza, visszautazott Olaszországba.

Kossuth Ferenc körutazást tart az országban. Czepléden már volt, most Aradon van s mint hallatszik, okt. 22-én Nyiregyházáról jöve el fog látogatni S. A. Ujhelybe is.

A kolera Máramarosból már átlépett Beregre és innen Szabolcs vármegye területére is — Borsod vármegyében, Mező-Kövesden, mint a Bm. L.-ből olvassuk, szintén fordult elő kolerának látszó hirtelenbetegezés, mely halállal végződött. Vármegyénk egész területe még teljesen mentes a kolera-vesztől.

Az országos képzőművészeti-társulat műcsarnokában Budapesten nov. 25-én nyílik meg a téli nemzetközi képzőművészeti kiállítás. Magyar művészek részéről mostanig 500-nál több művet jelentettek be, de szép számban lesznek képviselve a külföldi leghíresebb művészek is, kik már eddig is 65 jelentékeny alkotást küldöttek.

A magyar tudományos Akadémia Budapesten f. hó 5-én diszüléssel ünnepelte meg Széchenyi István gróf, a „legnagyobb magyar“ működésének kegyelestes emlékeztetét.

Miklós Gyula dr., országos képviselő, Borsod vármegye főispánjává nevezetett ki.

A magyarok őshazája. A múlt években Zichy Jenő gróf vetette föl azt a tervet, hogy az ezredéves évforduló alkalmából föl kellene kutatni a magyarok őshazáját. Ennek a kelet-ázsiai expedíciónak a terve most újabb fölmerült és tekintélyes hazai tudósok fáradoznak most azon, így a többek között Hollósy István dr. lapunk jeles munkatársa is, hogy már a jövő évben utra kelhessenek s felkutassák a göbi sivatag környékét és a Himalaja hegység vidékeit.

Zavargás a kolera miatt. Huszton (Máramarosmegyében) november 4-én olyan zavargás volt a kolera miatt, hogy a csendőrség kénytelen volt sortüzet adni a zendülőket szétosztatására. Fájdalom, a föllázított néptömegekből több emberélet esett áldozatul a csendőrök golyóinak.

A lemberg-i országos kiállítás alkalmából rendezett sorsjátéknak 60 000 forintos főnyereményét Laczkó Sándor ó-kanizsai ácslegény nyerte meg. A szerencsésfiát Romániában érte a jó hír, a hol munkában volt. Természetesen abba hagyta az ácsolást és legott Lembergbe utazott a pénzért.

Különfélék.

(Királyi adományok.) Ófelsége a király, kabinetirodája után, Szoha Endre csákyói és Jesztrebényi Kálmán var. hosszumezei tanítóknak 15—15 frt kegyes adományt küldött.

(Ottó főherceg), mint annak idején hírül adtuk, még a múlt hó folyamán készült ellátogatni vármegyénkbe, hogy, mint Andrássy Géza gróf vendége, élvezze a „par force“ vadászatok örömeit. A főherceg, kit akkor betegsége tartott vissza, most, mint velünk közlik, Budapestről f. hó 15-én azaz csütörtökön a délutáni gyorsvonattal Ujhelybe érkezik. Innen Andrássy Géza gróf külön vonattal folytatja útját a főherceg T. Terebesig, hol a vadásztársaság és kopó-falka várják. A vadászat az időközben kibocsátott szarvasra T. Terebesnél fog kezdődni. Abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy a főherceg kopó-falka vadászatának lefolyásáról t. olvasóinknak tudósítást ígérhetünk.

(Személyi hír.) Fabláczy Sándor, honvédtábornok, dandárparancsnok, az itt állomásozó honvédszászlóaj megszemlélése céljából folyó hó 6-án városunkban időzött.

(Hivatalvizsgálat.) Ujhely város elüljáróságai hivatalait és a pénztárt Barthos József főszolgabíró f. hó 8-án megvizsgálta és úgy tudjuk, hogy általában mindent rendben és hiánytalanul talált. A rendőrség vizsgálatánál azonban sajnos kellett meggyőződnie a 15 főből álló rendőr-létszám számalmasan csekély voltáról, melynek feladata lenne egy 14 000 lakossal és 38 utcával bíró város személy- és vagyonbiztonságát éjjel-nappal megővni.

(Országosvásár.) A f. hó 5-iki ujhelyi ugynevezett Imre-vásárról, alig van följegyezni való. Csak amolyan közepes vásár volt, a hol nagy a kínálat, hanem csekély a kereslet. Így volt a nem nagy számban felhajtott ló és szarvasmarhával is. A szerfölött alacsony árak miatt az eladás vajmi csekély volt. A közbiztonság megzavarva nem volt, bár a városház dutyija ismert zsebes firmákkal megtelt.

(Halálozás.) Lapunk nyomtatása közben értesültünk, hogy Schmidt Károly m. kir. nyugalmazott honvéd-szászados, Schmidt Lajos városi rendőrtanácsos és lapunk belső dolgozó társának édes atyja, S. A. Ujhelyben, hol köztisztletnek örvendett, tegnap d. e., életének 72-ik évében csendesen elhunyt. — A jó Károly bácsi, aki katonai kiképzetését, Bécsben a gránatos ezrednél nyerte, mint kadét jött el onnan, midőn „hitt a haza“ min-

den hű magyart s mindvégig tevékeny részt vett az 1848/49-iki szabadságharcban, melynek leveretése után századosi rangjától megfosztották, a császári hadseregbe közkatonaik besorozták és azután Olmützbe vitték. Az általános amnesztia megadásakor 1860-ban hazakerült szülővármegyéjébe s mint „esküdt“ a gálszécsi járás területén szolgálta a közügyeket, egész a m. kir. honvédség szervezéséig, amikor is századosi rangját visszanyerő, több évig értékesítette katonai tudását a mai honvédség csapatainak kiképzése körül. Később nyugalmába lépő, csendes visszavonultságban, boldog családi körben élte örökös öregségének hátralévő éveit. Ma két hete, midőn egyik 48/49-iki bajtársát temették, még ő is ott volt a „zászlóalj“-ban. Most már halott. Temetése a rk. egyház szertartása szerint ma d. u. fél 4 órakor lesz. Béke és áldás lengjen hamvai felett!

(A vörös himlő) megdöbbentő arányokat ölt városunkban. Ugy értesültünk, hogy a szenvedő gyermekek száma megközelíti a négy százat! Nincs ház, amelyben gyermekkel bíró család lakik, hogy ne volna ott beteg. Szerencse, hogy a járvány igen enyhe lefolyású és a nagyobbaknak, úgy látszik, békét hagy.

(Hubertus.) A vadászatok védőszentjének napját november 3-án — írja tudósítónk — a Terebes-panói rókokopó-falka tulajdonosai szokásos ünneppel ülték meg. Tizenegy órára volt kitűzve a találozó, mely időre a közel és távol vidéknek lovas vadászat-kedvelőiből szép számu társaság gyűlt össze a parnói kastélyban, hol Geiza gr. s magyar vendégszeretetéről ösmert, szíveségben méltó társa Kaunitz gné fogadták a meghívottakat. — Az éjjel erős fagy keményítvén meg a talajt, várni kellett, hogy a napsugarak a szimat megtartására felolvasszák a földet. Így csak 12 órakor ühetett nyeregbe a társaság. A kastélykertből indulva egyenesen a legelső „rejt“-hez lovagoltak, melyet azonban üresen találván, a másodikat keresték föl. Ezt nem sokkal előbb hagyhatta el a „kopó“; mert a kopók a friss szimat megéreztek és hangot adva sebes iramba indult meg a hajtás. S miután a házigazda falkanagy a mesterséges akadályok kapuit elzáratta, mindjárt a fűs kezdetén, közben egy vizesárokkal, két élővölyvet kellett egymásután ugratni. Ezen athaladva, Tussa fele haladt a hajtás. Itt egy nagy karikát vágva, Technának tartott azonban a Hliboki-árkon visszavágvá a különben is gyenge szimat miatt a róka elmenekült, vagy pedig a közelben volt lyukba bujhatott. Afalka nagy elinduláskor látva, hogy a szimat ma rossz lesz, előre gondoskodott, hogy a Hoóri-hidon túl egy szarvas álljon készen az elbocsájtásra. A vadász-kürt hívó szavára megfordult a társaság és a Hoóri hidhoz lovagolt, hol már a szarvas el volt bocsájtva. A falka, nyomra vezetve, sebes iramba a Sárköz felé hajtott, 20 pernyi futás után, a gácsországi vasutvonalon közelében a kutyák megkezeztvén a szarvas, leostoroztattak, azonban ez csak pár pillanattnyi időt adott az előllovaglóknak, míg a kissé hátrább lovaglóknak még sem állhattak felhangzott a csahalás és tovább folyt a hajsza. A térelőnyöt nyert szarvas, egyenesen Berettőke tartva, itt a Kazinczy Artur kertjének köfalán begyrott és a tulsó részén kimenekülvén Lazonyinak vette az irányt, hol megpillantva az erdőt, jobbra fordult és egyenesen neki vágott a sűrűségnek. Remelve hogy itt már biztonságban lesz, csendesen kezdett ügetni; azonban a kopók, gondatlanságát felhasználva, utolérték csak a falkának köszönheti, ki mindjárt ott termett s leverte a kutyákat, hogy a vécei vadászak óljába ép borrel visszakerülhetett. Ekkorára a nap alkonyatra szállt és a társaság megfordulva, dacára, hogy a szarvas után tett hajsza 45 percig tartott, még pedig sok helyen mélyrépa földeken, ügetésbe megállás nélkül lovagolt Lazonyt Parnócig. A vadász személyzettel 29-én követték a falkát. Sokakat, kik magukat sürgönyileg kimentették, az éjjeli fagy tartóztatott vissza a megjelenéstől. A szép vadásznapot kellemes est követte; mert időközben megérkezett a társaság szép része is, kik közül a vadászatban Eszterházy Miklósné, Andrássy Irma grófnő, öz. Sztáray Vilmosné, Hadik Irma grófnő és Zichy Márta grófnő vett részt. Este fényes ebéd volt, melyen 21-en vettek részt. Ott voltak a házi ur és szerezetreméltó szíveségű neje: Andrássy Gyula gf., Andrássy Tivadar gr. nejevel, Zichy Márta és Klára gf.-nő sógornőjével, Andrássy Sándor gf. nejevel és Eszterházy Mihályné gf.-nő sógornőjével, Dókus Gyula, Eszterházy Miklós hg. nejevel, Hadik-Barkóczy Endre gf., Hadik-Carolina grófné, Hardenberg Aladár gr., Molnár Béla dr., Nemthy József, Széchenyi Paula grófnő, Széchenyi Géza és öz. Sztáray Vilmosné grófnő. s. a.

(Kossuth Lajos három vitéz őseről) értekezett a történelmi társulat nov. 7-iki ülésén jeles történettudósnak, Thaly Kálmán, aki bevezetőleg megjegyezte, s egyszersmind bemutatta a család legrégebbi címeres levelét is, hogy a Kossuthék családfája a közeljövőben még kiegészítésre vár, mint a hogy a Rákócziak sem teljes még. — Föl-

említette aztán, hogy a család származását az ókori római *Cossuthius*-okra lehet visszavezetni, a kik közt nem egy kiváló ember volt. — Thaly aztán áttért arra az időre, a melyből már okirataink vannak a családra vonatkozólag. Behatóan ismertette Kossuth Miklós életét, aki a 17. század közepén, mint érsekújvári vitéz, a törökök ellen küzdött. Főlemlítette a Turóc-Sz.-Marton leveles tárában talált okiratokat, melyek világot vetnek a Tamás és Sándor életére, Miklós életéből főlemlítte, hogy, a többek közt, egy előkelő török foglyot ejtett, de a kit vissza kellett adnia és 1800 tallért fizetnie, hogy magát megválthassa a török rabságból. Mivel az akkori időben ez az összeg igen nagy volt s azt a magából meg nem fizethette, magától a királytól kapott ajánló levelet, amelynek segítségével a váltságdíjat összeszedhette. A meleg hangu királyi ajánló levél azt bizonyítja, hogy Kossuth Miklós nagyon kedvelt ember volt a legmagasabb körökben is. Kossuth Miklós 1661-ben halt meg, 66 éves korában. Temetése nagy pompával ment végbe s azt a rabláncot, a melyet Törökországban viselt, a turóc-sz.-mártoni templomban levő sírja fölé helyezték. Ugyancsak ott függ a temetésén elől vitt zászló is. — Ismertette ezután Kossuth Sándor életét, aki 1700 idején a bádeni Lajos mellett maradt huszárságnál volt vitéz kapitány, aki Strassburgnál olyan súlyos sebet kapott a fején, hogy valószínűleg belé is halt. Végül megemlékezett Kossuth Lajosnak egy kemény kuruc őseről: Kossuth Tamásról, aki első klasszisbeli hadi szolgálatot tehető személy volt és 1710 körül élt s a szabadságharc leveretése után kibujdosott. Befejezésül ismertette a Kossuth család címeres levelét, mely Mátyás királytól 1479-ből való. Nagy jelentősége van annak, hogy a címer belsejében *kos* van, (tehát nem zerge, vagy kecske, mint ahogy némelyek állították.) Ebből kitűnik, hogy ez a címer az ugynevezett *besseli* címerek közé tartozik, mert a benne levő cimertani állatalk gondolatil rokonságban van magával a családi névvel. Ezzel világossá lesz, hogy a Kossuth-név eredeti magyar és így a család sem lehet szláv eredetű, noha az újabb időkben, különösen a csehek, azt akarták kimutatni, hogy Kossuth Lajos szláv, még pedig cseh eredetű. A címerben levő lilium az Anjou királyok korából, az arany süveg pedig Mátyás király korából származik s az utóbbi a főtiszt, vagy vezér jelvényét jelenti. — Nagyszámú és előkelő közönség hallgatta egyszersmind zajos tapssal fogadta a felolvasást.

(A magyarság öröme.) Sztropkáról, vármegyénk magyarságának ebből az északi végvárából, írják lapunknak: F. hó 4-én itt Sztropkon örömmel ült a magyarság; ugyanis Bartay Mária az Andrássy-alapból 100 ftnyi jutalomdíjat kapott, a magyar nyelv és népnevelést terjesztő egyesület jóvoltából, amely jutalomdíjat neki diszes közönség lelkes óvációja mellett ünnepiesen nyújtott át a járás főtisztviselője, Barczy Benedek, járásunknak derék főszolgabírája. Mellőzöm az ünnepség lefolyásának megírását; ahelyet közlöm inkább azt a hazafias szellemben szólott beszédet, melylyel a főszolgabíró Bartay Máriaat mindnyájunk nevében üdvözölte és amely beszédre a jutalomdíjban részesített, mindnyájunk tisztetének örvendő tanító szőpen atgondolt szavakkal mondott köszönetet. A főszolgabíró beszéde, mely Degro Péter itteni rk. lelkész-plebánushoz, úgyis, mint a magyarító egyesület körelnökéhez volt címeve, így szól:

Főtisztelendő gondnoksági elnök ur!
Mélyen tisztelt közönség!

Az országos magyar egyesület a halhatatlan nevé Andrássy Gyula gr. emlékének megörökösítésére, igen tekintélyes összeget tétéményezett le oly célból, hogy annak kamataiból az oly tanítónak és tanítóknak jutalmaztatásának, kik a magyar nyelv elsajátíttatása érdekében kiváló szorgalmat fejtettek ki és kitűnő eredményt mutatnak fel.

A sztropkai állami elemi népiskola tanítói eddigelé — a valódi érdem megjutalmazásául — mir mind részesültek ezen kitüntetésben és most is, midőn Bartay Mária részére küldött 100 ftot, az igazi érdem jutalmaztatik meg.

En ezen ünnepélyes alkalommal, mélyen tisztelt közönség, a halhatatlan Andrássy Gyula grófnak, a haza nagygyátétele körül szerzett érdemeit — kellőleg méltatni, az ő nagysága és az én kicsinységemnél fogva — meg sem kísértem Nagy volt Ő akkor, midőn a hazának kardjára volt szüksége, de nagyobb talán a békében, midőn a haza bölcsé-vei együtt letette alapját az új Magyarországnak. Emléke immár a történelemé, de emlékezete élni fog, míg e szép hazában magyar szív dobog.

A sztropkai állami elemi népiskola, tisztelt közönség, a jelen tanítói karon felül, a gondnokság által ellenőriztetik, amely gondnokságnak az elnöke, főtisztelendő Degro Péter plebánus ur.

A ki ezen iskola keletkezésének a történetét ösmeri, az kell, hogy meghajoljon a plebánus

ur önzetlen hazafisága és magyarsága előtt. Az időben, midőn az eszme csak csirájában volt, sokan félve, vagy meghunyászkodva álltak félre; akkor a mi elnökünk a zászlót, amelyre írva van az ige nyelvében él a nemzet — bátor kézzel magasra emelte, nem félve az elenségtől, jutalmat nem várva senkitől — ezen zászlót oly kitartással vitte, hogy ma immár egyedüli jutalmában, a magyar nyelv diadalában gyönyörködhetik.

Nagyon tisztelt tanítónők és tanító urak! A megkezdett uton, az eddighez hasonló buzgalommal és erélyvel csak előre! Az önk kezébe van letéve a missio: legyenek önök hasonlók az apostolokhoz és a reájuk bízott nemzedéket vezessék be az ígért földjére.

Éljenek!!!
Kiemelem még, hogy itt Sztrópkón a magyarosodás dolgával annyira haladtunk már, hogy a templomban minden vasárnap magyarul énekel a serdülő nemzedék, egyáltalában pedig a magyarosítás oly simán és szépen halad, hogy maholnap e tekintetben megelőzzük a lentebb fekvő szomszédos járásokat.

(Inség Máramarosban.) Felkérték lapunkat a következő sorok közzétételére:

Kérelem
a máramarosi inségesek és árvizkarosáltak érdekében!

A megpróbáltatás nehéz napjaiban az emberbarátokhoz fordulunk, segítyt kérünk megynék inséggel küzdő lakosai részére.

A csapások egész sora nehezedik reánk, a nyomor szomorú képe veti sötét árnyékát előre. Inséggel küzd az a nép, a melyben a haza példás, hűt fiait bírja.

Járványos betegségek fészkelték be magokat közénk, S bár a védekezés minden elképzelhető módját megkíséreltük, a kormány hathatós támogatása mellett sem menthettük meg megynéket a határszéleinken duhögő rémtől: a kolerától.

A védekezés költségei teljesen kimerítették az anyagi erőket. A tilalmi rendszabályok közgazdasági válságba sodorták s megbénították az ipart s a kereskedelmet. Saját egzisztenciánk kockázatásával kellett meghoznunk az áldozatot arra, hogy az országot megmentsük a járvány behurcolásától.

Lakosaink nagy részének egyedüli keresetforrása a tájtajozás. Ebből tartja fenn magát, ezzel keresi meg mindennapi kenyerét a hosszú télre. Magasabb közegészségügyi érdekek követelték a tutajozás megszüntetését s a forgalom eszközeinek: a vásároknak betiltását. A nép ezrei estek el a keresettől, a kenyértől.

És mikor a nehéz, nyomasztó napok után már remélni kezdtünk: a vész teljes nagyságával sújtott le ránk. A felhőszakadástól s hosszú esőzéstől megáradt folyók romboló vizárja pusztítva rohant végig völgyeinken, irgalmatlanul sodorva magával mindent, a mit útjában talált. Összerombolta a szegény nép hajlékát, megsemmisítette azt a keveset is, a mit a mostoha időjárás még alalmiználul meghagyott. Az árvíz elsodorta utaink nagy részét, a legtöbb vidék el van zárva a világtól, nem maradt semmije, még az sem, a miért naponta imádkozik.

A mi jó népünk szegénységében megnyugvással viseli az anyagi csapásokat és a terheket. Megszokta a nélkülözést, panaszával nem alkalmatlankodik, nem kér, nem könyörög.

De ha bérceinkről s völgyeinkből nem is tör elő az inségre jutottak siralma, a nyomor, a rombolás megrendítő képe részvétre, könyörlésre indít Máramaros még soha sem kért, de adott mindig ott és akkor, a mikor az ország más vidékei, testvéreink rögtöni segílyre szorultak.

A nemeslelkű emberbarátokhoz s vigasztaló gyöngéd szívekhez: a nökhöz fordulunk kérő szavunkkal. Törjék le a könnyeket, melyeket az inség fakaszt, nyujtsanak segílyt, adjanak kenyeret a sorsüldözötteknek.

Támogatásra kérjük a hazafias sajtót, a mely nemes hivatásához méltóan mindig elüljár ott, a hol segíteni kell s a melynek lelkesítő felhívása mindig megtermette gyümölcsét.*

Akinek a gondviselés annyit adott, hogy abból juttathat valamit a mi inségeseknek, küldje el hozzánk adományt. Bármily csekélységet is köszönettel fogadunk, hisz a morzsából is kenyér gyűl.

A begyűlt adományokat a vármegye al-

* Meggyőződésünk, hogy ez a Kérelem itt S.-A.-Uj helyben, mint egész vármegyénkben is, nem lesz a pusztába kiáltó szó és hogy mindenütt, ahol olvassák, könyörlésre fogja indítani a jóságos emberszerető lelkeket. Itt Ujhelyben, bizonyára, készséggel fogják megkezdeni a gyűjtés munkáját azok a nemeszívű hölgyek, akik erre magukat, úgy is mint a Jótékonsági Egyesület elüljárói, indítatva érzik. — Szerkesztőségünk, hová a 24. számú gyűjtővív beküldött, bizalommal kéri föl a „Zemplén” t. olvasóközönségét és mindazokat, akiket, az emberszeretet nemes érzelmé adakozásra készítet, hogy pénzbeli adományait, melyek lapunkban nyugtattatni és esetről-estére a máramarosi segílyző-bizottsághoz átküldetni fognak, kegyeskedjenek eljuttatni hozzánk. Az aláírást gyűjtővívünkön és a szerkesztőség s a kiadóhivatal részéről ezennel megkezdjük 2 fital. Vajha ezt a csekélységet tekintélyes összeggé növelni segítené a t. olvasó nemes fölbuzdulása! Szok.

ispánja nyugtázni fogja a helybeli hírlapokban.
Kelt M. Szigeten. 1894. október 28-án.

A segílyző bizottság nevében:
Báró Roszner Ervin, főtisztviselő,
Kutka Kálmán, alispán.

(Gyászjelentés.) Igaz részvétellel közöljük a hozzánk jutott következő jelentést: Gyarmathy Soma bodzás-ujlaki ev. ref. lelkes és neje Tüdös Paulin, mint szülők; Gyarmathy Margit, Béla, Erzs. László, Jolán és Ilona, mint testvérek, fájdalmas szívvel jelentik, hogy kedves leányuk illetve testvérük: Gyarmathy Gizella, folyó évi november hó 7-én, estveli 10 órakor, kínos szenvedés után, elhunyt. Az ártatlan kedves drága porai folyó hó 9-én délután 2 órakor helyeztettek az ev. ref. egyház szertartása, szerint örök nyugalomra a bodzás-ujlaki ev. ref. temetőben. — A szeretet angyala vírásszon siri álma felett!

(Időszaki tábla.) A főtisztviselő időségi tudnivalóiról és teendőiről, a községi elüljárók időségi teendők feltűtetésével kapcsolatban cél szerű és világosan áttekinthető táblázatot szerkesztett s adott ki Skrovina Mátyás főtisztviselő Zólyomban. — Egy ilyen tábla ára portómentes széküldéssel 50 kr. Szívesen ajánljuk az ajánlásra érdemes Időszaki Táblát a járások főtisztviselőinek és a községek elüljáróságának figyelmébe.

(Halálozás.) Váradai Jenő, hivatalnok a m. kir. államvasutak főműhelyében meghalt, 53 éves korában. Folyó hó 7-én délután temették el nagy számu közönség, a gyártelepi alkalmazottak, a daloskör zenekar és tüzoltók részvételével.

(Betörések.) Vakmerő betörések történtek e hó 7-ikén éjjel Ujhelyben. A Kazinczy-utcán lévő Waller féle kis szatóc-bolt, Szeginkó Mihályné hentes boltja és Guttman Samu pótrai korcsmája voltak a betörés színhelyei. Mind a három helyre az épület falán vájt lyukon bujt be a betörő, azonban nagy munkája mondhatni eredménytelen volt, mert amit keresett, t. i. pénzt, azt nem talált, s a mit elvitt, az számbavehetlen csekélység, mert például a Pótrán mindössze egy nadrágszija veszett el. A rendőrség nyomozása máig anyai eredményre jutott, hogy a betörések elkövetésével a vásáron járt bodrogközi cigányokat gyanúsítja, kik közül egy a város közelében tanyázó csapatot tegnap le is tartóztatott.

(Eljegyzés.) Kocsis János, ujhelyi dohánygyári kinevezett alkalmazott, t. hó 3-án jegyezte el Tóth Vilma kisasszonyt, Bodnár Simeuel erdőbényei gazdálkodónak mostoha leányát.

(Szerencsétlenül járt.) Takács János ujhelyi lakos, háztulajdonos, f. hó 7-én d. e. a Roós-féle alsó-zsolyomkai kőbányában szekerére fővényrakással volt elfoglalva, miközben a bánya tetejéről egy jökora kő alázuhan és éppen feje tetejére esett, úgy hogy Takács a kapott ütéstől eszméletlenül terült el a földön. Ugy szállították családjá körébe, a hol ma is súlyos betegen fekszik.

(Meghívó.) A sárospataki sport-egyesület az építendő korcsolya-csarnok javára e folyó évi november hó 17-én Sárospatakon, a városháza nagytermében, zartkörű táncmulatsággal egybekötött hangversenyt rendez. Belépő díj személyenként: I. rendű ülőhely 3 korona, II. rendű ülőhely 2 korona, állóhely 1 korona. — Jegyek előre válthatók Rik Gusztáv dr. özvegyének gyógyszer-tárában Sárospatakon. — Kezdete pont 7 órakor.

(Takács János) jóhírnevű vendéglős, fényesen berendezett, főtéri sörcsarnokát és kávéházát, Manyi Lajos zenekarának közreműködése mellett, f. é. november 15-én nyitja meg.

(Hibaigazítás.) Lapunk mult számában, a galszécsi agrárszenyorról szóló tudósításban, helytelenül volt szedve Nemthy Istvánné a Nemthy Ilona úrnő neve helyet; úgy szintén a tudósításnak ötödik pontjában mars helyet harc olvasandó.

(Népfelkelők figyelmébe.) Folyó hó 13-ára a városházára van hirdetve a népfelkelők jelentkezésének határideje. Ekkorára szigorú pénzbüntetés terhe alatt kötelesek megjelenni a népfelkelésre kötelezett, katonailag kiképzett egyének, kik a hadseregnél vagy honvédségnél szolgáltak; továbbá azok is, kik mint népfelkelők ajánlati lappal el vannak látva.

(Mai számunkhoz) a Kassán létező és jó hírnévnek örvendő Csányi műmalom-társulat részvényjegyzési felhívása van mellékelve — Fölvívjuk erre olvasóink b. figyelmét.

(Névváltoztatás.) A kir. belügyminiszter megengedte, hogy Róth József s.-a. ujhelyi lakos vezetéknevét Szöllösi-re átváltoztathassa.

Egy billiárdozó asztalnak zöldposztóval borított oldalja szállítás közben a galszécs-terebes-ujhelyi uton elveszett. Fölkérjük a községek biráit, hogy a becsületes megtalálót utasítsák szerkesztőnkhoz, hol is az illó jutalomban fog részesülni.

(A magyar gyáripár) újabb nagy diadalról igen örvendetes hírt kaptunk. A lembergi kiállítás egyik osztályában, a tüzi fecskendő osztályban megvertük valamennyi külföldi gyárat. A diadalt két törekvő iparvállalatnak köszönhetjük. A tüzi fecskendő osztályban legelső kitüntetés, a diszoklevelet a Tarnóczy-gyár Budapestén kapta. A második díjat, aranyérmét a Walsér-gyár Budapestén, a harmadik díjat, aranyérmét Csermak R. gyára Tepliczen, a negyediket R. A. Smekal Szmichowban, az ötödiket Liel J. G. Biberachban, a hatodikat

ezüstérmét E. C. Flader Sorgenthalban, a hetediket, ezüstérmét Rózen Antal Krakóban, a nyolcadikat, ezüstérmét Doute R. Fr. Bialán és a kilencediket, bronzérmét a Geitner és Rausch fecskendő-gyára Budapestén kapták. Annál nagyobb örömmel konstátjuk a Tarnóczy-gyár és fényes sikerét, mivel ennek nagy jelentőségét azon körülmény kölcsönöz, miszerint az osztrák ipar e terén elsőrendű, régi jeles gép-gyáraival szemben emelkedett elsőre és azokat tul szárnyalta. A Tarnóczy-gyár legutóbb, október 3-án Uj-Gradiskán, a Horvát-Szlavon országos gazdasági kiállításon is a legelső kitüntetés, a diszoklevelet nyerte.

Szalay József magyar történetéből, melyet lapunk mult számában ösmertettünk, megjelent az első füzet, mely a Kőrös bemutatása után Magyarország legrégebb lakosait ismerteti számos kdpilustrációval kapcsolatban. Ezek között nagyon sikerültek a Pannónia sorsára betolyással volt római császárok arképei is. A szöveg sehol sincs tudákos magyarázatokkal megakva: az előadás népies, végig egyszerű, világos folyékony, olyan, a minőnek lennie kell egy a nagy közönség számára szánt munkában. Az első füzet átolvasása után tehát csak még melegebben ajánlhatjuk a munka megszerzését mindenkinek, a kit hazája története érdekel. Egy-egy füzet ára 30 kr. Megrendelések a kiadócékhez intézendők: Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) Budapestén Andrassy ut 21.

(Időjóslat november 11-ére.) Változó felhőzet, helyenként csapadék, enyhe.

A közönség köréből.

— Alak és tartalomért a beküldő felelős. —

Tekintetes szerkesztő úr!

Becses lapja 43. számában Kandúr, mint postai küldemény című cikkelyre válaszul: hogy az egész nem egyéb, mint a beküldőnek agyában megfogamzott pletyka. Hogy illő-e közhivatalt éretlen élcelődés tárgyává tenni, különösen oly elzárkózott egyénnel szembe ki hivatalán kívül senkivel nem érintkezik, — azt a tek. szerkesztő úrra és becses lapja olvasóira bízom

Csertész, 1894. nov. 2.

alázatos szolgálója:
Murányi János
kir. postamester.

* Tudósítónktól elvárjuk, hogy a forrást, melyből az itteni inkriminált hírt merítette, előtűnk meg fogja nevezni. Szok.

Vármegyei Hivatalos Rész.

Szabályrendelet.

Az 1890. évi I. t. c. 153. § 2. pontja értelmében a büntető határozatoknak a községi közlekedési (viczinális) és községi közutakat (közduülló-utakat) illetőleg tett változtatásokról.

(Folytatás és vége.)

12. §. A 120. §. következőleg bővítettik.
«Az utak mellett 100 méterre lévő kőbányákban a robbantással köfjetés meg nem engedhető. — 100 méteren tul 500 méterig is csak úgy, hogy a bányatulajdonos a felrobbantás előtt köteles a közlekedő fogatokat előre figyelmeztetni és megállásra felhívni».

13. §. A 121. §. következőleg bővítettik.
Hasonlóan tilos az uttestre vagy annak tartozékára oly tárgyakat, a melyek által a járműve fogott vagy szabadon hajtott állatok megijedhetnek, elhelyezni vagy ott hagyni.

14. §. A városok és községek utcáira nyíló boltok elibe árukat kihelyezni és a járdákat magán célokra felhasználni tilos. Ezen intézkedés ellen vétőkre a 110. §-ban meghatározott büntetés alkalmazandó.

15. §. A 126. §. következőleg bővítettik.
Mind az mi az utpádkák és árkokra nézve 126. §-ban tilosnak kimondott, a járdákra is alkalmazandó.

16. §. A 129. §. d) pontja oda módosítottik, hogy lejtőkön a kerekeknek megkötése surló vagy alabor nélkül is megengedtetik.

17. §. A 130. §. akként módosítottik, hogy az építési anyagoknak az utra való rakása iránt a főtisztviselő engedélye kieszközölendő, a melyben meghatározandó az elfoglalni engedett terület határa és az idő a mely alatt a tárgyak elhordandók és az ut eltisztítandó.

18. §. A 133. és 114. §. rendelkezései alól a közigazgatási bizottság az érdekeltek kérelmére az állam építészeti hivatal és főtisztviselő véleményének meghallgatásával kivételt engedélyezhet.

19. §. A 135. §. oda módosítottik, hogy ezen szakaszban meghatározott engedélyt a főtisztviselő adja meg.

20. §. A 136. §. oda módosítottik, hogy a községi közut sanca a mezei munka alatt rőszével az átfuvarozás végett betömhető, hanem minden egyes munka után kitisztítandó és a padka feltöltendő.

21. §. A 147. §. azzal bővítettik; hogy községi közlekedési és községi közuton utrendőrségi közeg a községi biró és a község által e célra felfogadott és a főtisztviselőnek bejelentett egyén.

Az utrendőri kihágás tárgyalásához az utrendőrségi közeg mindég beidőzendő.

22. §. A 148. §-ban meghatározott eskü-minta a községi utkaparókra is érvényes.

23. §. A 149. §. hatálya kiterjesztetik a községi utbiztosok és utkaparókra és a község által az utak felügyelésével megbízott egyénekre is.

24. § A községi közlekedési és közdülő utakon előfordult közlekedési akadályok és kihág sokról a községi bírók a főszolgabírónak kötelesek jelentést tenni.
Kelt T. Zemplén-vármegye törvény hat. bizottságának S.A.-Ujhelyben, 1894. szept. hó 29-én, tartott közgyűlésében.

Szerkesztette
Dókus Gyula
főjegyző.

20422. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 járási főszolgabírónak.

Tudomásvétel és közhírré tétel végett felhívom tekintetes főszolgabíró urat, hogy miután a m. kir. államvasutak Boba-csáktornyai vonalán, Zala-vármegye területén fekvő «Eötvös» állomást, és a cs. és kir. szab. Kassa-óderbergi vasut szepesváraljai h. é. vonalán, Szepes vármegye területén fekvő «Szepesváralja» állomást marharakodó állomással a m. kir. földmívelésügyi miniszterium 51867. sz. a. engedélyezte, felhívom tekintetes főszolgabíró urat, utasítsa a területén létező marharakodó állomásokhoz kirendelt szakértőket, hogy az 1894. évre engedélyezett marharakodó állomásokról szóló és a szakértőknek f. évi április hó 7-én, 20211 sz. alatt kelt leirattal megküldött jegyzék 18 ik lapján «Zala-vármegye» rovat alatt «Eötvös» állomást és a jegyzék 21-ik lapján «Szepes-vármegye» rovat alatt Szepesváraljai állomást pótlólag jegyezzék be.

S.A.-Ujhely, 1894. évi október hó 24-én.

Matolai Etele, alispán.

2496/ki.

Gálszécsi járás szolgabírójától.

Körözüvény.

Milyó János t. terebesi lakos bejelentvén, hogy Kis-Ruszka községben szolgálatban állott Mihály nevű fia okt. hó 23-án nyomtalanul eltűnt. Milyó Mihálynak körözését — alábbi személyleírás alapján elrendelem. — Kora: 13 év, — termete: korához fejlett, — haja: gesztenye szín, —

szeme; kék, — orra: rendes, — szája rendes, — ruházata: szürkevaszonn és fekete kalap, — különös ismertető jele: bal arcan sérülés okozta jegy. Gálszécs, 1894. nov. 7.

Somosy szolgabíró.

4725/I. 894. S.-a.-ujhelyi járás főszolgabírójától.

Körözés.

Ignáth Bertalan s.-a.-ujhelyi lakos folyó év és hó 5-én, Kassáról 24 db. sertést hajtott S.-A.-Ujhelybe, ut közben ezek közül egy darab szőke szőrű, egy éves ártány sertése hajtás közben eltevedt. Körözetik.

S. A.-Ujhely, 1894. nov. 8.

Br. Gaizler tb. főszolgabíró.

2256/ki. 94. sz. A szatropkói járás főszolgabírójától.

Körözüvény.

Krajnyik István szatropkó-hrabóci lakos egy zsemle tarka és egy barna tarka ökröt vett folyó évi október hó 30-án hitagságba, — az ökrök mintegy 5—5 évesek; — mindkettőnek baloldalán a szőr U alakú jegyre van kinyírva, combjain pedig kereszt alakú kinyírások vannak. Szatropkó, 1894. október hó 31-én.

Bárczy Benedek
főszolgabíró.

5014/1894. sz. A tokaji járás főszolgabírójától.

Zemplén-vármegye tokaji járásának Olasz-Liszka nagyközségében ujonnan rendszeresített s évi 600 forint fizetéssel és szabályrendeletileg megállapított látogatási díjakkal egybekötött községi orvosi állásra pályázatot nyitok.

Az állás 1895. évi január hó 1-én mulhatlanul elfoglalandó.

Felhívom a pályázni kívánók, hogy az 1876. XIX. törvénycikk 143. § értelmében felszerelt folyamodványait hozzáhozó folyó évi november hó 30-ig annál is inkább nyújtsák be, mivel a később érkezők figyelembe nem vétetnek. A választás megejtésére határidőül folyó évi

december hó 3-ikának d. e. 10 óráját Olasz-Liszka városházához tűzöm ki.

Kelt Tokaj, 1894. évi október hó 30-án.

Fűzesséry Ödön főszolgabíró.

Nyilt-tér*)

Van szerencsém t. ösmerőseim és üzletbarátaim b. tudomására hozni, hogy esküvőmet Lefkovichs Ilona kisasszonnyal folyó hó 13-án d. u. 2 órakor tartom.

S.-A.-Ujhely, 1894. nov. 9.

Révész Simon.

Nyilatkozat.

Figyelmeztetem egy a helybeli, mint a vidék összes kereskedőit, hogy bárki által nevére történendő bevételek számláit semmi szin alatt fizetni nem fogom, még akkor sem, ha azok gyermekeim bármelyike által vásároltattak is.

O.-Liszka, 1894. nov. 5.

Goldberger József.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A szerkesztő póstája.

Kíváncsinak. Hogy miért írjuk és nyomtatjuk mi a *bárd* szót a *név* után és nem eléje, — feleletünk: mert előbb lett az ember és később lett a *bárd*; mert a *név* elé írni német módi és nem magyar szokás; mert a *bárd* nem *jelző*, hanem *értelmező* szó s mint ilyenek nem a *név* előtt, hanem a *név* után van az őt grammatikai jog szerint is megillető helye. — De bizonyos visszasságok is kikerülhetők oly formán, ha a *br.-t* neam *név* elé, hanem a *név* után írjuk. Ismeri ön a *Drágai* (Dr. Agai-féle) adomát? A multkor *Br. Ezay-t* kereste az ujhelyi levélhordó, Kísült, hogy Brezay Pál kocsigyártó, tisztelt poigártársunknak szólott az a levél.

Többeknek. A Zempléne fekete táblájára tartozó közhatalójuk lapunk mai számából kiszorult.

Több kéziratra vonatkozó üzenetünk szintén a jövő számra maradt.

Felelős szerkesztő:

D O N G Ó G Y. G É Z A

Kiadó-tulajdonos: Ehlert Gyula.

H I R D E T É S E K.

Egy használt 8 lóerejű lokomobil eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

452/1894. szám.

Pályázati hirdetés.

A felső-bodrogi vízszabályozó társulatnál üresedésbe jött gátfelügyelői állásra pályázat hirdettetik.

Ezen állás javadalmazása évi 700 ft fizetés, természetbeni lakás, egy katasztrális hold föld és 2 kilométer védgát használat.

Pályázhat minden rét, vagy vízmesteri iskolát esetleg 1—2 évi műegyetemet látogatott 35 éven alóli, egészséges testalkatu egyén, a mire nézve kérvényéhez a tanulmányi bizonyítványokon felül keresztlevél és orvosi bizonyítvány is melléklendő.

A pályázati kérvény f. évi november hó 25-ig a társulati igazgatósághoz Töke-Terebesre címezve benyújtandó.

Az állomás f. évi december hó 1-én elfoglalandó.

Megjegyeztetik, hogy az alkalmaztatás csak egy évi próba szolgálat után fog véglegesítettetni.

Töke-Terebes, 1894. november hó 2.

Szladek Károly,

1—2

társ. igazgató-mérnök.

Eladó.

A zsolymokai fürdő felett fekvő Ringelhan-féle szőlő előnyös feltételek mellett eladó.

Értekezhetni Ringelhan Lászlónál Szegeimalom.

Pályázat.

A nagy-toronyai urasági erdőben (lakás erdőben levő fürdőben) kerestetik egy erdőőr, ki a nyári fürdő idejében egyuttal mint fürdőőr is alkalmaztatatik.

A már erdőőri minőségben szolgált egyénnek jelentkezzenek N.-Toronyán alulirt uradalmi erdésznel f. évi decz, hó 15-ig.

Winter Camillo.

Löderer örökösök tulajdonához tartozó s Kassán a Fő-utcán létező 10. szám alatti ház, melynek évi bruttó jövedelme 6200—6500 ft-ra rug. szabad kézből eladó.

Az eladás fölrteleiről értesítést ad Stekker Károly ügyvéd Kassán fő-utca, 6. sz. a.

Eladó

egy még jó állapotban lévő Kölber-féle félfedeles hintó.

Hol megmondja e lapok kiadóhivatala.

245/94. végr. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-mihályi kir. járásbíró 1894. évi 1281. számú végzése következtében Sulyovszky István ügyvéd által képviselt Szirmay József javára Csizsár András ellen 110 ft s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 302 ft-ra becsült két ökr, egy tehén, egy igás szekér, egy eke és két boronából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a n.-mihályi jbróság 1588/94. számú végzése folytán 110 ft tőkekövetelés, ennek 1894. évi május hó 19 napjától járó 6%, kamatai és eddig összesen 3 ft 02 kiban bíróság már megállapított költségek erejéig Pázdicsón alperes lakásán leendő eszközökre 1894 évi november hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Nagy-Mihályban, 1894. évi okt. 1. napján.

Tahy Béla,

kir. jbrósági végrehajtó.

248. vh. szám. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. jbróság 36368/94. vh. elrendelő és a k.-helmecei kir. járásbíró 1022/p. 94. számú kiküldött végzése által Walszer Ferenc budapesti lakos (lakik Nagy-János-utca 1/a.) javára Szentés község és társai szentesi lakosok ellen 344 ft 10 kr tőke, és pedig 114 ft 70 kr után 1891. nov. 1-től, 114 ft 70 kr után 1892. nov. 1-től és 114 ft 70 kr után 1893. év nov. hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 45 ft 55 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 420 forintra becsült egy vízi-puska és sarvasmarhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a király-helmecei kir. járásbíró 1293/94. számú kiküldött rendelők végzése folytán a helyszínen vagyis Szentés községében a községi bíróságánál leendő eszközökre 1894. évi nov. hó 20-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtnak fognak.

Kelt Kir.-Helmece, 1894. évi október hó 28. napján.

Szabó Lajos,

kir. bír. végrehajtó.

377. szám. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt közhírré teszi, hogy Tarcal városának Kulás István s társa elleni 294 ft, 44 ft 10 kr és 20 ft s járuléka iránti ügyében az árverés a tokaji kir. járásbíró 3111/94. polg. sz. végzése folytán elrendeltetvén, annak Kulás István lakásán Tarcalon leendő megtartására 1894. évi november hó 14-ik napjának d. e. 10 órája Mankovits János lakásán leendő eszközökre pedig d. u. 2 órája tüzetett ki határidőül, midőn a 800 ft becsértékű sarvasmarhák és gazdasági eszközök készpénzfizetés mellett eladtni fognak.

Kelt Tokajban, 1894. nov. hó 1-én.

Fekete Zsigmond,

bir. végrehajtó.

231. P. 1894. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti V. ker. kir. jbróság 29371/94. vh. elrendelő és a k.-helmecei kir. jbróság 852/94.P. számú végzése által Walszer Ferenc budapesti lakos (lakik VI. Nagy-János-utca 1/a.) javára Kis-Géres község és társai kis-géresi lakosok ellen 160 ft 61 kr tőke, 110 ft 42 kr után 1891. nov. 1-től 1894. február 3-ig, 110 ft 42 kr után 1892. nov. 1-től 1894. február 3-ig, 110 ft 41 kr után 1893. nov. 1-től 1894. február 3-ig napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 16 ft 15 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 350 ft-ra becsült egy vízi-puskából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladtnak.

Mely árverésnek a k.-helmecei kir. jbróság 895/p. 94. sz. kiküldést rendelők végzése folytán a helyszínen, vagyis Kis-Géres községében a községi bitó háznál leendő eszközökre 1894. évi nov. hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tv-cikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt K.-Helmecezen, 1894. évi október hó 28. napján.

Szabó Lajos, kir. bír. végrehajtó.

Tk. 1799. sz./894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A n.-mihályi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kolozsvár Ödön végrehajtónak Petro Mária férj. Estók Györgyné végrehajtást szenvedő elleni 700 ft tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a n.-mihályi kir. járásbíró) területén lévő Rákócz község határában fekvő a rákóczi 105. sz. tjkvben A. I. 1—16 sor, 142, 191, 271, 352, 382, 553, 615, 623, 738, 807, 820, 902, 994, 1015, 1131 és 1197. hr. sz. alatt felvett ingatlanokból B. I. és 6. sz. alatt Petro Mária férj. Estók Györgyné tulajdonánál jegyzett jutaléokra az árverést 223 ft-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi február hó 12-ik napján d. e. 10 órakor Rákócz község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 22 ft 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

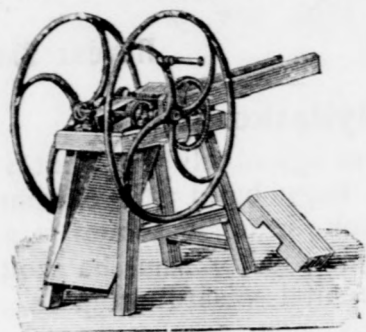
Kelt a n.-mihályi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál 1894. évi okt. hó 5-ik napján.

Ferenczy, kir. aljbró.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, vám-utca 12. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemeltartásával, czélszerűen és gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

Szeceksavágókat kézi vagy járgányhatásra.

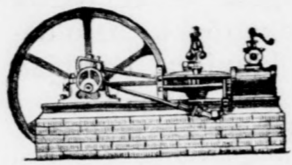
Répavágókat és tengerimorzsolókat.

Olajsajtókat és olajmag pörkölőket.

Örlő- és daráló malmokat.

Olajmag zuzókat.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat. Szécsygar-be-
rendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavaró-
készülékek, malata- és burgonya zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan raktáron.**

Gazdasági gépeink kepes-, valamint öntödénknak gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük. 1-6

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelölével és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,

Konkolyozók (trieurök);

kézi kezelésre való

Széna- és szalmasajtók

fekvőben vagy kocsira szerelve,

Takarmány-füllesztők,

Szállítható takarékfőző-üstök takarmány stb. részére

Szeceksavágók,

Répa- és burgonyavágók,

Darálók

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárában

BÉCS, II/1, Tabor-strasse 76. szám.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselek felvételnek.

Árverési hirdetmény.

Az 1892. évi XV. t. cz. végrehajtása iránti utasítás 39. és 41. §§-aira való hivatkozással az alább megnevezett külön-külön bérleti tárgyat képező községek fogyasztási és ital adójának, valamint szeszitalmérés adójának hasonbérlet útján leendő biztosítása czéljából a homonnai m. kir. pénzügyőri biztosság hivatalos helyiségében 1894. évi november hó 15-én árverés fog tartatni. A bérlet köthető 1895. évrre.

Árverelni lehet községenként mind az öt adónemre együttesen, esetleg csak egyes adónemekre is.

Község neve	népessége	Bor ft kr	Hus ft kr	Cukor ft kr	Sör ft kr	Szesz ft kr	összesen ft kr.
K.-Kemencze	596	26.10	15.22	—	41.25	485.70	568.27
Peticse	530	43.50	10.54	—	17.50	525.15	503.19
Láczfalva	225	17.55	—	—	—	—	—

Szirtaljalával

Amennyiben az árverés eredményre nem vezetne, a 2-ik esetleg a 3-ik árverés november hó 16-án d. e. 8 órakor, illetve d. u. 2 órakor fog megtartatni.

A kikiáltási ár 10%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatot mindég az árverés napján reggel 8 óráig adhatók át a homonnai pénzügyőri biztosságnak.

Sátoralja-Ujhely, 1894. október hó 25-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

Árverési hirdetmény.

Az 1892. évi XV. t. cz. végrehajtása iránti utasítás 39. és 41. §§-aira való hivatkozással az alább megnevezett külön-külön bérleti tárgyat képező községek fogyasztási és ital adójának, valamint szeszitalmérés adójának hasonbérlet útján leendő biztosítása czéljából a n.-mihályi m. kir. pénzügyőri biztosság hivatalos helyiségében 1894. évi november hó 15-én árverés fog tartatni. A bérlet köthető 1895. évrre.

Árverelni lehet községenként mind az öt adónemre együttesen, esetleg csak egyes adónemekre is.

Község neve	népessége	Bor ft kr	Hus ft k	Cukor ft kr	Sör ft kr	Szesz ft kr	összesen ft kr
Petkőcz	115	—	2.94	—	—	35.—	37.94
Kácsánd	297	4.50	4.40	1.50	6.60	258.—	275.—
M.-Csemernye	313	8.—	7.56	2.—	10.—	371.74	400.—
Petrik	402	4.—	6.20	5.—	30.—	454.80	500.—
Soókut	833	33.75	68.04	18.40	42.—	800.—	962.19

Amennyiben az árverés eredményre nem vezetne, a 2-ik esetleg a 3-ik árverés november hó 16-án d. e. 8 órakor, illetve d. u. 2 órakor fog megtartatni.

A kikiáltási ár 10%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatot mindég az árverés napján reggel 8 óráig adhatók át a n.-mihályi pénzügyőri biztosságnak.

Sátoralja-Ujhely, 1894. október hó 25-én.

M. kir. pénzügyigazgatóság.

ELSŐ TOKAJI COGNAC-GYÁR

mely csak Tokajban létezik
állami kedvezménynyel kitüntetve.

A magyar királyi kereskedelmi miniszterium felügyelete alatt.

Arany érmek: Páris, Bordeaux Nizza, Brüssel, Haaga, London, Berlin és Chicagó kiállításaitól.

1894. Bécsi nemzetközi kiállitason diszoklevél mint legmagasabb kitüntetés

Óvakodjunk értéktelen utánzásoktól.

Valódi tokaji Cognac Tokajból

Csakis ezen

cimerével

Tokaj város

valódi borkivonat.

Kapható: Minden nagyobb fűszer- és cseméje kereskedésben, gyógyszerárakban, továbbá minden jobb vendéglő és kávéházban.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a »Zemplén« gyorssajtóján.

Bükk tűzifát

25 cm nagyságban fűrészelve vagononkint 25 frt-ért, épügy bükkhasábfát á 45 frt-ért, valamint bükkfaszenet á 145 frt-ért Homonna-ról szállit

GRÜNMANN ARNOLD

fatermelő

Budapesten.

Szállítás Homonna-S.-A.-Ujhely 14 frt.

Megrendeléseknél 15 frt vagononkint előlegül melléklendő.

Van szerencsém a m. t. szőlőbirtokosok b. tudomására hozni, hogy a **fillokszerás szőlők javítását**, illetőleg a föld átfordítását (rigolirozását) elvállalom és azt e szakban régi tapasztalataim szerint eszközölöm.

Bővebb felvilágosítást ad e lap kiadóhivatala.